

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 14 | 15. JULI 1935 | 84. AARGANG

BRIGHAM YOUNG — ET PRODUKT AF MORMONISMEN.

Af Ældste Richard S. Bennett.

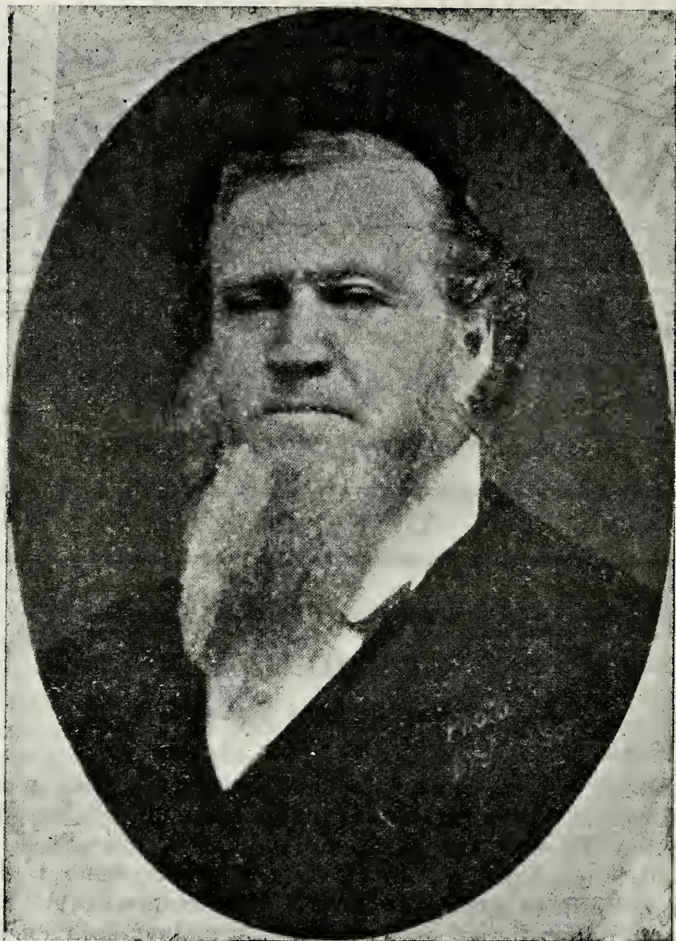
—

»*Pioner, Profet, Statsmand*«. Saaledes staar der paa en Bronzeplade paa et Monument, som er opført til Minde om Brigham Young i den store smilende og dejlige Stad, som opstod i den tørre vidstrakte Ørken under hans Ledelse. »En af Verdens største Tolkere og Repræsentanter for Sandhed og Retfærdighed . . . . . han fremstaar som en af de største Personligheder i Nutidens Historie« er den Hyldest som en fremragende britisk Journalist gav Brigham Young.

Brigham Young var i hele sin Levetid kendt for at være stor af saavel hans Venner som hans bitreste Fjender. Efter hans Død gik Rygtet om ham vidt omkring. Hans store Genealitet og Inspiration bliver tydeligere og tydeligere for hvert Aar, der gaar.

Da en Trediedel af hans Levetid var henrundet var han blot en almindelig Haandværker, som tjente sit daglige Brød som Snedker, Glarmester og Maler.

Hans Beskæftigelse syntes altsaa ikke at række længere end til at blive en almindelig flittig Arbejder, en agtet Borger i Samfundet. Hvorledes kunde det da være, at hans Liv blev saa forandret og hvorfra kom den Kraft som forandrede

Nutidens Moses, Profeten Brigham Young.

hans Liv, saaledes et han kunde være Opbyggeren og Anlæggeren af Byer og en Stat.

Brigham Young var i sit 31. Aar — han var født den 1. Juni 1801 — da han blev døbt som Medlem i Jesu Kristi Kirke af De Sidste Dages Hellige. I omtrent 2 Aar havde han omhyggeligt undersøgt og overbevist sig om Sandheden af Evangeliets Budskab, som først bragtes ham af en ydmyg, ulærd Missionær, og da han var blevet overbevist, viede han sig selv og alt for det Værk, som han vidste var fra Gud. Fra den Tid var hver Tanke, hver Handling i hans Liv afhængig af Kristi genoprettede Kirke og dens Velfærd. Han

Pionernes Vandring over Sletterne.

levede i Overensstemmelse med dens Budskab. Han hengav sig fuldt og helt for Kristi Kirke og Guds Værk og ved at gøre dette opnaaede han en Storhed, som har været Aarsag til at Verden i Dag ærer og hylder ham.

Blandt de mange Mænd som har opnaaet Berømmelse ved at følge Profeten Joseph Smith, er der ingen der er et saa fremragende Eksempel paa at Evangeliets Kraft og Herlighed kan præge og skabe Karakter og udvikle gudgivne Gaver som netop Brigham Young. Han var en Elsker af Sandhed. Han søgte stadigt og ufortrødent efter den, og da han fandt den, modtog han den modigt uden at frygte. Han fandt endog Fred i Sandheden. Hans Agtelse for Sandheden var Prøvestenen for alle hans Gerninger.

Troskab til det, der var ret, som han fandt det, var hans Kardinaldyd, Han havde været en loyal og hæderlig Tilhænger, da Ledelsen var paa andre Skuldre. Da Ansvaret blev lagt paa hans Skuldre, at bære en Leders Byrder i det upopulære Arbejde for Sandheden, vaklede han ikke, han bukkede ikke under eller var svag, selvom han hele sin Levetid mødte urokkelig og ubarmhjertig Modstand fra sine Fjender. Formedelst Standhaftighed vandt han Sejr.

Han havde Tillid til Guds Magt. Aldrig var Fremtidens Lys klarlagt foran ham, men han tvivlede ikke, han fortsatte stolt videre frem ad Vejen, da hans store heltemodige Tro gav ham en Forvisning om, at det var denne Vej, han burde gaa, og at Gud var med ham. »At adlyde Gud er at vinde hans Yndest«, var altid hans Mundheld, og i Bøn til Gud fandt han altid Tryghed, Hvile og Vejledning.

Hans Ydmyghed var hans store Styrke. Til dem, som vilde prise ham for hans Værk og Berømmelse, sagde han: »Jeg er ikke stor, men Evangeliet er stort; jeg er ikke fuldkommen, men Evangeliet er fuldkomment; det vil gøre alle, som efterleve det store og fuldkomne«. Alle hans Gaver, Talenter og uhyre Kræfter, som var til saa stor Velsignelse for hans Efterfølgere, ansaa han for at tilhøre Herren, ikke ham. Da han stod paa sin Magts Tinde, en meget afholdt og indflydelsesrig Mand, udtalte han til sin Datter, som udtrykte sin store Beundring for hans Visdom og Kundskab: »Hvad er vel jeg?« Om det ikke havde for Joseph Smiths Budskab om Evangeliet, havde jeg vel været en Snedker i en lille By« Sand Ydmyghed dæmpede hans Storhed.

Brigham Young er et Produkt af Mormonismen. Dets forædlende Indflydelse var hans Inspiration i Udviklingen af hans vidunderlige Talenter som Gud havde givet ham som en Leder. Hans Liv er et tydeligt Vidnesbyrd om Evangeliets Kraft til at løfte Mennesker op til de uendelige Højder

formedelst de Muligheder, som Gud giver dem. At adlyde Evangeliets enkle Principper, at elske Sandhed, være tro mod det, der er ret, have Tillid til Gud, vise Ydmyghed og følge Mormonismens altomfattende Filosofi og lade sig lede mod dets Maal, vil krone ethvert Menneskeliv med evigvarende Storhed hvor almindeligt dets Kaar eller Stilling end er.

PIONEREN

Se, en Pioner! uforfærdet og stærk,
Pioner af det vestlige Land.
Se, hvor er de, som tør dadle hans Værk,
som har kæmpet med Ørkenens Land
og har stridt som en rastløs Mand,
som har grundlagt en Have saa prud
bag snedækte Bjærges Rand,
i Tro paa den levende Gud
som gav ham Forjættelsens Bud.

Se, en Pioner! o, saa ædel og stor,
i Dag med Beundring vi staar.
Han brød os en banet Vej i en Jord,
der baade var sandet og haard;
men nu er i frugtbare Kaar,
lig en Ørn paa frelste Fang,
han Storhedens Højder naar,
der signer han Dale og Vang,
og de, som var med ham den Gang.

Se, en Pioner! hans rynkede Bryn
ej nogen tør spotte i Dag,
og magtesløse var de vilde Lyn
for ham, der stred for Herrens Sag.
Hans Øje mødte Farens Tag
i Vilddyrets grumme Bid,
og Midnattens lumske Nag
besejred hans trofaste Lid,
til Herren i Prøvelsens Tid.

Se, en Pioner! han saa bitterlig stred
i Livets saa stormfulde Stund,
hans simple Hytte saa kummerligt led
og haardt blev et Smil paa hans Mund,
men alt nu kan hvile i Blund

hans trofaste Haand blev til Muld,
hans Sjæl var af Retfærd kun,
Opstandelsen venter ham fuld
hos Herren, almægtig og huld.

Møller Nielsen.

MINE PIONER-FORÆLDRE

Min Pioner-Moder, elsket og god,
Dit Navn vil jeg mindes og Ære
i Dag med de tusinde andre,
vær velsignet o, Moder, min kære.
Venner og Hjem Du forlod
da Du lærte Guds Veje at kende,
taaretynget jeg skuer Din Færd.

Med Fader Du vandrede Mile
over Floder og Præriens Land,
til i Bjærgenes Dal I fandt Hvile
i Ephraims forjættede Land.
I levede trofast med Herren
og adlød hans Tjeneres Bud,
som nys var dem bragt af Profeten,
som fik dem af Himmelens Gud.

I nedsteg i Daabens Vande
og blev Eders Synder tilgivet,
thi Kristus ofrede Livet,
at I kunde rejse Jer Pande.
Fader og Moder! tapre Pionerer,
trofaste I stred gennem Modgang og Død,
ej vilde I miste den ventende Krone
som gives til dem, som Guds Love adlød.

Velsignet vær Eders trofaste Færd,
trods knugende Kaar I mødte,
og ofte i Hjærterne blødte —
dog, Herren var hos Eder nær,
naar trofast jeg vandrer som I den Gang,
da ved jeg, vi mødes i himmelske Vang.

Møller Nielsen.

DEN DANSKE MISSION

DØDSFALD

Den 21. Juni afgik Søster Christine Wessberg, f. Jørgensen den 30. Sept. 1861 i København, ved Døden i sit Hjem efter nogen Tids Sygeleje. Søster Wessberg blev Medlem af Kirken den 24. Okt. 1887 og har saaledes været Medlem af denne i 47 Aar. Enhver, der kendte hende, satte stor Pris paa hende, og hun har altid været et agtværdigt Medlem af Kirken. Begravelsen foregik fra Kirken Onsdag den 26. Juni under Ledelse af Ældste Chr. Madsen. Ældsterne Enok Andersen og Missionær Carl R. Andreasen talte smukt og gribende til de Efterladte. Mellem Talerne sang Børge Kragh en smuk Solo »Jeg er træt og gaar til Ro«. Ligeledes blev der sunget en smuk Trio af Søstrene Gunhild Christensen, Yelva Sørensen og Broder Carl Andreasen.

Liget blev ført til Vestre Kirkegaard, hvor Ældste Hans N. Ogaard holdt Bøn ved Graven.

FORFLYTTELSER

Ældste Thomas C. Sørensen er forflyttet fra Aalborg til Hundested Gren i Københavns Distrikt; Ældste Rulon J. Hansen fra Hundested Gren til Odense, hvor han vil indtage Stillingen som Distriktspræsident i Ældste Hugh M. Birds Sted, der er beskikket til at virke som Distriktspræsident over Esbjerg Distrikt.

Alle disse Brødre er erfarne og ydmyge i Missionsarbejdet og vil derfor være vel egnet til at indtage en ansvarlig Stilling

Vi beder Herren velsigne Dem med Visdom og Forstand, at de maa kunne være til Velsignelse for dem, de kommer i Berøring med.

Alma L. Petersen,
Missionspræsident

DEN NORSKE MISJON

DØDSFALL

Mannen til Lis Rakel Gundersen, Gerhard T. Gundersen fra Stavanger avgikk ved döden den 16. juni 1935. Begravelsen foregikk under kirkens ledelse, og fant sted under stor deltagelse. Begravelsestalen blev holdt av broder Ragnwald Berg, hvori han gav en meget god forklaring over de dödes opstandelse. Graven blev innviet av Elste Clarence O. Christenson.

C. J. C.

HAR HERRENS KOMME OG FRELSE FOR DE DØDE NOGEN BETYDNING?

Det er ikke noget, som gleder mig mere, enn å kunde hjelpe min næste og veilede dem til sannheten om Jesu Kristi sanne evangelium, som er åpenbart til jorden i den siste tid. Men da vantroen er den herskende på jorden idag, er det vanskelig til å overbevise noen om sannheten.

Det bedrover mig meget, når jeg skuer utover verden og ser, hvad nasjonerne går imøte for deres ugudelighets skyld, og for at de forkaster det budskap, som Herren har sendt dem.

Tiden er snart for hånden, ja er like ved dørterskelen, da krig vil bli utgydt over mange nasjoner, og store ødeleggelser og pest vil komme lik en oversvømmelse.

Bered eder brødre og søstre, hvor som helst du måtte finds, for det som vil komme. Thi Herrens straffedomme vil være såre stor. Bed så du ikke skal bli rammet av dem, vær ydmyg, elsk hverandre, styrk hverandre, at når ødeleggelsen kommer, at du må bli stående og ikke falde.

Lev idag som om du skulde dø i morgen. Herrens store og forferdelige dag er nær, ja den dag som vil opbrende alle de ugudelige, som strider imot Gud. Men for eder, som står trofast og frykter Herren, skal retferdighetens sol opgå med legedom under eders vinger, og din glede vil være stor, ja så stor, at du vil hoppe som gjødede kalve, og danse som nyfødte lam.

Menneskene roper om fred, men jeg vil si eder det, at vi får ikke mere fred før frelserens komme. Satan raser og djevelens ånder er ophisset som aldri før.

Den tid vil snarlig komme, da intet menneske vil ha fred. Thi den er allerede borttatt fra jorden.

Mit hjerte vansmekter, når jeg ser den lidelse og den straff, som Herren vil la komme over nasjonene, for deres ugudelighets skyld, ja så hård vil Herrens straff være, at kjøttet på deres ben vil råtne, ja endog mens de står på sine føtter, og deres øine skal råtne i deres huler, og tungen vil falle ut av deres munn.

Og jeg bevidner til eder i Herrens navn, at disse ting vil skje i fremtiden så sannt som Gud lever.

Brødre og søstre, der er et stort arbeide, som Herren vil, at vi skal utføre, og det avhenger av oss, at han dryer med at komme. Hvad er nu dette?

Det er dåpen for de døde! Er du i besiddelse av kjærlighet? vil du elske din næste så høit, at du vil sette alt inn på at redde en sjel fra fordervelse.

Ansvaret hviler tungt på dig, om du ikke har gjort noget for, at din slekt kan motta de samme velsignelser som du. Har du knyttet et bånd mellem dig og din slekt, som er gåt over på den annen side?

Tenk om nu din far og mor satt i fengsel, dem som du elsket så hoit og for disse ting var familjebåndet brudt, og hjemmet var oplost. Du var henvist til å vandre alene. Du vil nok onske dig mangen en gang tilbake til ditt hjem, hvor fred og harmoni var det, som preget ditt hjem.

Der hvor din mor opmuntret dig og talte varme og kjærlige ord. Der hvor du så far strevet for at lykken og gleden skulde bo innen om det lille rike, som han var herre og konge i, og som han i fellesskap med din mor har bygget, ja ofte i trange kår med slitt og strev.

Du visste jo, at de satt der, bak lås og lukket hjelpelos. Du var også blitt bekjendt med de love, som sa, hvorledes du kunde få dem loskjopt og familjebåndet og hjemmet atter bli oprettet som for.

Vil du ha samvittighet da til og unnlate å gjore hvad som stod i din makt, for å få dem fri? Vil du betale prisen? Ja, jeg tror, du vil være enig med mig og si: Ja, koste hvad det koste vil!

Det samme tilfelle vilde det bli med enhver av dem, som horer til vår familje og slekt. Der sendes stadig bonner op til Gud om, at han må opreise noen av deres slekt til å hjelpe dem, og deres hjerte er bestandig vendt til sine barn.

Og du, som har annammet evangeliet, er en av dem. Midlere til å sammenbinde familjebåndets enhet, både for tid og evighet, er nettop dåpen for de dode, ja alle begavelser og ordinanser, som blir utfort med det hellige prestedomme i Herrens tempel.

Derfor er det det storste arbeide, som Gud har pålagt oss i denne verden, er nettop å opsoke og samle vore avdode slekt, og jeg onsker å si til eder, om du forsommer dette arbeide, som er så stort og viktig, vil hverken du eller din slekt komme frem på opstandelsens forste morgen, ikledt makt og herlighet og evig liv.

Om der er noen, som forsommer dette arbeide, er der en sorgelig tid i vente for dem.

Jeg bærer vidnesbyrd til eder soskende, at for dem som i opriktighet onsker å utfore dette arbeide, vil Herren åpne veien, og du vil bli istand til å fullfore det.

Derfor alle dere, som onsker å mote Herren, når han kommer, og som er innkommet i den levende Guds kirke, vær på vakt, at du ikke må telles blandt de uvise jomfruer, som ikke har olje på sine lamper.

Hyrdernes rop på bjergene idag er: Haster med å gå til

Herrens tempel. Skynd dig, tiden er kort, husk at vore forfedre har bygget dette hus med stor opofrelse til Herrens behag.

Gå op og arbeid med hele din makt for din egen og din slekts frelse.

Hvis du vil gjore dette og fortsette med at holde Herrens bud, skal jeg love dig, at du vil bli talt blandt de hundrede og fire og firti tusinde, som skal stå som frelsere på Zions bjerg, og med dem en hel hærskare, som ingen vil kunne telle.

Husk at vår frelse avhenger av deres frelse, som Paulus sier: »at vi kan ikke bli fullkommen uten våre fædre«.

Jeg bærer vidnesbyrd til eder, at frelse kan ikke komme til menneskenes barn uten ved åpenbaring. Der er ingen frelse unntagen at man vil vandre på den vei, som Gud har gitt oss.

Og der er ikke noget håp om evig liv, uten at man viser lydighet mot de love, som Gud vår felles far i himlen har foreskrevet, gjennem sine hellige profeters munn.

Jeg er et vidne om, at Herren har talt pány, og profeten Elias, som blev optatt til himlen uten å smake døden, har gjestet jorden og skjenket menn i kjødet beseglingens nøkler til evig liv og frelse for alle.

Uten disse ting vilde jorden bli slått med band og lagt øde. Disse ting er Guds hellige orden, som var beredt fra verdens begynnelse.

Søskende, forsok og kom i besiddelse av Elias' ånd og kraft.

Knut M. Odland,
Bergens gren.

MEDLEMMER AV DET ARONSKE PRÆSTEDØMME SAMLET I SALT LAKE CITY OG ANDRE BYER

En enestående feiring av minnedagen for gjengivelsen av det Aronske prestedomme har foregåt her i Utah og andre steder, hvor templer er opførte. I Salt Lake City samledes ca. 3000 unge menn og gutter bærende dette prestedomme. Der var unge menn fra 33 staver, som ankom til Salt Lake for å feire denne tildragelse, og en av de mest rorende oplevelser for disse unge her var å besoke pres. Brigham Youngs grav. Med blottede hoder gikk disse unge i rekkefølge forbi graven, i små avdelinger ad gangen, prester, lærere og diakoner, og de stod i stilhet med ærefrygt for denne mann, hvis livsskildring blev gitt i denne anledning av B. Spencer Young, jr., og Ross Beattie.

Efter å ha besett flere steder av interesse, samledes disse unge menn på trappen utenfor kirkebygningen, hvor flere av de ledende menn talte til dem, deriblandt pres. Heber J. Grant. Kl. ½11 fm. samledes de alle i den vestlige del av templet, hvor George F. Richards av de tolvs råd, og som tillike er president for templet, talte til dem. Han omtalte tempelbygningens historie, om alle de gjenvordigheter de hellige hadde hatt med å opføre Kirtland tempel, det første i denne utdeling. Han omtalte forskjellige hellige veseners besøk til dette tempel, Jesus Kristus, Elias, Abraham og Moses. Han fortalte likeledes om, hvordan de hellige formedelst forfølgelse måtte forlate Kirtland, og de drog da til Far West og Jackson County i staten Missouri, hvor templer blev påbegyndt, og om opførelsen av templet i Nauvoo i staten Illinois, hvor ordinancer blev utforte.

Han fortalte videre, at såsnart de hellige ankom til Utah, var en av deres forste foretagender å påbegynde et tempel, kjennt som Salt Lake tempel. Han forklarte dem hensikten med tempelbygning og tempelordinancer, at alle, som onsker en frelse i Guds rike, må underkaste sig de samme lover, og at disse ordinancer var nodvendige for dode saavelsom for levende.

Der blev også gitt dem en kort forklaring om de forskjellige stener i templet, hvorefter de unge blev innbudt til tabernaklet, hvor en speciel orgelkoncert blev gitt for dem av prof. Frank W. Asper.

Disse unge fikk også anledning til å høre om opførelsen av tabernakelbygningen, og prof. Asper gav dem en forklaring over det store orgels konstruksjon, hvorledes det bestod av syv mindre orgler med fire forskjellige tangentrekker, og han forklarte dem, hvorledes de alle kom i forbindelse med hverandre, så at lyden kunde forsterkes, og sa, at omtrent ethvert kjendt instrument kan imiteres på dette orgel, og at en lyd, der er en imitasjon av den menneskelige stemme, er den fineste i verden.

Presiderende biskop Sylvester Q. Cannon talte til de unge drefter og fortalte dem, at der er 90.000 indskrevne medlemmer av det Aronske prestedomme, og sa, »at de vilde være en kraft for det godes fremgang i verden, dersom de vilde gjøre den rette ting i rette øieblik.

I templet i St. Georg var der samlet ca. 500 unge menn, og i templerne i Logan, Manti, Mesa, Arizona og i Alberta, Kanada, var der samlet unge menn ca. 300 og deromkring i antal.

Fra Deseret News.

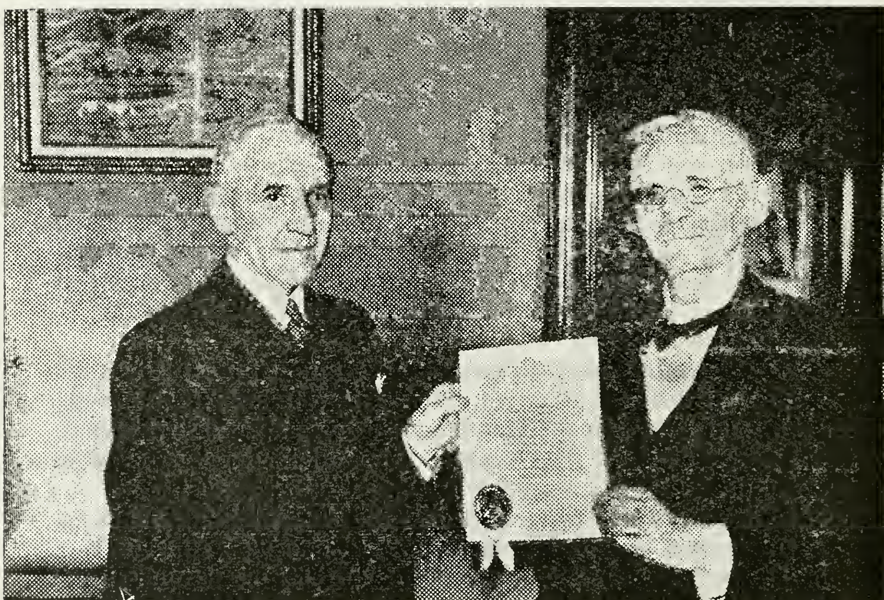
SKANDINAVIENS STJERNE
Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Alma L. Petersen.	William Ørum Pedersen.

ANDREW JENSEN OG RÆBILDFESTEN

Alle Medlemmer overalt i Missionen, som har vidst at Historieskriver Andrew Jensen skulde tale ved Ræbildfesten, har sikkert benyttet Lejligheden til at høre denne Tale, enten ved at være med i Ræbild den 4. Juli, eller ved at høre Transmissionen over Radioen.

Det kan maaske paa en Maade siges at Lytterne fik større Glæde af Programmet end de, der var taget ud i Lyngbakkerne, for efter de indledende Bemærkninger, som Pressens Radioavis gav umiddelbart før selve Transmissionen, var Lyngen meget vaad. Det øsende Regnvejr havde

Guvernør Henry Blood, Utah overrækker Andrew Jensen Dokumentet, som bemyndiger ham til i Utah's Navn at overrække Pionervognen.

Andrew Jensen med Frue modtages af Borgmester Hedebol.

sikkert ogsaa den største Del af Skylden for, at der ikke i Aar var saa mange, som overværede det store amerikanske Stævne. Man har dog anslaaet at der var omkring 6000 Mennesker i Ræbild.

I Tidens Løb er der indkommet ialt 31 Statsflag, som dannede en smuk Flagalle fra Indgangen til Estraden. Kronprins Frederik og Kronprinsesse var — grundet paa Kronprinsens Uheld med Benet — forhindret i at være nærværende ved Festen, men Ræbildkomiteens Formand, Bankdirektør Robert C. F. Lund var bemyndiget til at bringe mange Hilsener fra Majestæterne, hvilket blev udført i de indledende, orienterende Bemærkninger umiddelbart før Transmissionen til Amerika, og derefter gentaget paa Engelsk for Lytterne i U. S. A. Paa samme Tid rettede Direktør Lund en særlig Tak til Utahs Guvernør, Henry Blood for Pionervognen, som blev dem overrakt, og sidst men ikke mindst en Tak til Historieskriver Andrew Jensen, som sine 84 Aar til Trods vilde være nærværende for at overrække denne Vogn til det danske Folk.

Efter at Statsminister Stauning havde udtrykt sin Glæde over den Troskab og Kærlighed, der endnu fandtes til det

Pionervognen kører ind paa Estraden.

danske Land og Sprog hos de, der drog ud for at finde Lykken; og efter at Mrs. Ruth Bryant Owen havde bragt en Hilsen fra Præsident Roosevelt, talte Udenrigsminister Dr. phil. Munch om Betydningen af Folkenes Selvbestemmelsesret, og saa indtraf Dagens største Øjeblik, da den gamle Prærievogn kørte frem mellem Bakkerne. Det var en svær og solid Vogn overtrukket med Teltlærred. Vognen holdtes skjult i et Telt lige op ad Festpladsen. Teltdøren sloges op, den stærke Grovsmed fra Skørping svingede sin Oksepisk, de store godmodige Okser lagde sig i Selen og trak Vognen hen over Festpladsen. Det saa meget morsomt ud. Bag efter Vognen kom Kunstnere fra det kgl. Teater klædt som danske Udvandrede i Midten af forrige Aarhundrede.

For ikke at overdrive noget med Hensyn til Andrew Jensens Tale citerer vi Politiken af 5. ds. »Den gamle Kirkehistoriker Andrew Jensen fra Mormonstaten stod frem og fortalte om de danske Udvandreres Kaar i forrige Aarhundrede. Den gamle hvide Herre er fyldt 84, men hvor fortalte han ikke levende og livligt om hin berømte Rejse, da det første danske Selskab af Udvandrere var over 9 Maaneder om at rejse fra København til Mormonernes

Andrew Jensen overrækker Pionervognen.

Land, dybt inde i Amerika. Halvdelen af Tiden var de paa Havet, Resten drog de med Vogne, som denne ind gennem Amerika, hvor der endnu ikke fandtes Vej eller Sti. De sang, medens de drog frem gennem det vilde Land«.

Det skal dog bemærkes at Andrew Jensen i Utahs Navn overrakte Pionervognen med Hilsen og som et Tegn paa Venskabet mellem Danmark og U. S. A. Han bragte ogsaa en særlig Hilsen fra Utahs Guvernør, Henry Blood og Senatorerne King og Thomas og fra nogle danske Selskaber, som han var blevet bekendt med paa Rejsen til Danmark.

Direktøren for det danske Hedeselskab C. F. Flensborg talte derefter om det store Arbejde det Folk, der blev tilbage, har vist de, der drog ud, ved at opdyrke Heden. Inden Festen sluttedes bragtes Hilsener fra forskellige Foreninger og kendte Personer, og Dana Koret fra Blair, Nebraska sang til Slut nogle enkelte Sange.

Danske Sidste Dages Hellige saavel i Amerika som i Danmark har længe set hen til denne Ræbilddag, hvor Pionervognen skulde overrækkes til Lincoln Musæet, og vi er stolte over, at det var danske» Mormoner«, som var de første Danske, der drog til Amerika. Afrejsen fandt Sted den 20. Dec. 1852 fra København, og de naaede først Salt Lake Dalen den 30. Sept. 1853.

Selskabet, som talte 300 var under Ledelse af John D. Forsgren, og de forlod Landet, da de mødte megen Modstand for deres Tro, og de ønskede at dyrke »Gud i Ovensstemmelse med deres egen Samvittighedsbydende«.

Det var ikke nogen let Tur, men en Rejse fyldt med store Besværligheder, men formedelst deres store Tro og Tillid til Gud gennemgik de alt, og naaede da ogsaa Maalet. Ikke mindre end 220 Karavaner har gjort en lignende Tur med Pionervogne lig den, der nu findes i Lincoln Musæet og derforuden har 20 Karavaner taget Turen over Ørkenen med Haandkærrer. Det har altsaa været en Vandring paa 1300 eng. Mile, hvilket nærmest svarer til godt 425 danske Mile. Andrew Jensen sagde bl. a. ogsaa at ca. 80.000 har taget paa denne vanskelige Rejse over Sletterne. Det kan kun glæde os, naar han siger, at Nordens Sønner og Døtre der tælles bl. de bedste.

Med Stolthed ser vi hen til disse Pionerforfædre, men gør vi noget for at blive lig dem? — De ELSKEDE, STUDEREDE og sidst men ikke mindst, de EFTERLEVEDE Evangeliet. — Gør vi det? Om vi opfylder disse 3 Punkter ligesaa nøjagtig som vore ædle Forfædre, vil vi for vore Efterkommere blive set ligesaa meget op til, som vi nu ser op til vor Kirkes første Pionerer.

William Ørum Pedersen.

SØNDAGSSKOLEN

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

21. Juli.

EN VIDUNDERLIG SKY

Tekst: 2. Mos. 13: 17—22; 14; 15: 1—21.

Behjælpelig Oversigt:

1. Ruten, som Israels Børn drog, (a) igennem Sinai (b) hvorfor gik de den Vej?
2. Israel befriet, (a) Farao forfølger, (b) Lysstøtten og Skyen, (c) Moses Tro og Mod, (d) Miraklet ved Rødehavet.

Af denne Lektie lærer vi at stor Tro paa Gud bringer store Velsignelser.

28. Juli.

BRØD FRA HIMLEN

Tekst: 2. Mos. 15: 22—27; 16.

Behjælpelig Oversigt:

1. Det bitre Vand ved Marah.
2. Vandkilderne og Palmetræerne ved Elim.
3. De nødvendige Fødemidler skaffes til Veje paa en mirakuløs Maade, (a) de klager, (b) Moses og Aaron lover dem Mad, (b) Gud taler fra Skyen, (c) Manna om Morgenen.
4. Regler med Hensyn til Mannabrødet, (a) tilstrækkeligt til hver Dag, (b) den sjette Dag skulde de ogsaa sanke til Sabaten.

Af denne Lektie lærer vi, at Gud ogsaa sørger for vort Legemes Fornødenheder.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

21. Juli.

PETERS LYDIGHED OG DET BEMÆRKELSESVÆRDIGE FISKEDRÆT

Tekst: Luk. 5: 1—11; Mark. 1: 16—20.

Behjælpelig Oversigt:

1. Ved Galilæa Sø, (a) forskellige Navne paa Søen, (b) dets Beskrivelse.
2. Peter og hans Brødres Uheld med at fange Fisk.
3. Kristus Instruktioner til dem. — Resultaterne.
4. Kaldet »Følg mig«.
5. Lydighed nødvendigt for at blive Kristi sande Følgere.

Den eneste Maade man kan modtage den rette Evangeliets Aand, som kommer fra Kristus kommer kun ved at adlyde hans »Følg mig«.

---

28. Juli.

KRISTUS OPRETTER HOVEDKVARTER I KAPERNAUM OG FORSÆTTER MED AT LÆRE

Tekst: Luk. 4: 31—41; Joh. 6: 52—71.

Behjælpelig Oversigt:

1. Jesus ankommer til Kapernaum. Bliver i Peters Hjem.
2. Lærer i Synagoen om Søndagen, (a) hans Prædiken bliver afbrudt af en, der er besat af en ond Aand, (b) Jesus helbreder ham, (c) Folket forbavses.

3. Jesus helbreder Simons Svigermoder, (a) Folket overrasket, (b) de bringer alle deres syge til ham, for at skal helbrede dem.
4. Jesus atter i Kapernaum, (a) lærer i Synagogen, (b) lægger Vægt paa Betydningen den aandelige Føde, (c) erklærer han er sendt fra Himlen, (d) mange forlader ham, (e) Peter bevidner for Apostlene, (f) Jesus fortæller fortæller om hvad der vil ske med Menneskene.

Vi lærer af denne Lektie, at Tro paa Guds Kraft bringer den nødvendige Hjælp, og at aandelige Værdier er af større Betydning end jordiske Ejendele.

MESTERENS OPRIGTIGHED.*

Matt. 6: 2–6.

En velkendt Skribent har en Gang udtalt at »intet i Menneskets Liv kan være rigtigt, om det ikke er oprigtigt«. Denne gennemtrængende Analyse af en virkelig god Karakter var indbefattet i Mesterens Lærdomme og Karakter. Han vilde ikke skjule noget for at frelse sit Liv fra Korset.

Ægthed er i Forbindelse med Karakteren synonymt med Oprigtighed, med andre Ord: Oprigtighed hos et Menneske er ukunstlet Ægthed. Dette var paa den Maade Mesteren levede, og det var det, han talte om saa ofte. Naar man er ærlig og ren i sit Hjerte, har man den Egenskab at være OPRIGTIG (læs Davids Salme 139: 23—24). Naar man har set den Oprigtighed som Kong David lagde for Dagen, forstaar man bedre hvorfor at »han var en Mand efter Guds Hjerte«.

Oprigtighed indbefatter at tale, tænke og leve sandt. Der var intet som kunde optænde Mesterens Vrede mere end Hykleri.

Der er intet Evangelium som bør forkyndes med større Inderlighed og Varme end Oprigtighedens Evangelium. Mænd og Kvinder burde have det indbrændt i deres Sjæle, saa det kunde paavirke deres Karakter, som er Grundvolden for alt nobelt hæderligt Liv.

Vi, der tror, at Kristus kan se vort Hjerte og dets Tanker, burde endnu mere sørge for at dette er rent og oprigtigt, for han sagde en Gang »Salige er de rene af Hjerte, thi de skal se Gud«.

---

* Lektie for Senior- og Juniorklassen den 21. Juli 1935.

Brigham Young siger: »Streng Lydighed mod Sandhed vil alene gøre Folk i Stand til at dvæle I den Almægtiges Nærværelse« (Brigham Youngs Afhandlinger 3: 40) og han fortsætter andetsteds med at sige »en Person, som er en Tyv, en Løgner og en Morder i sit Hjerte, men som dog giver sig ud for at være en Hellig, er mere afskyelig i gode Menneskers, Engles og Guds Øjne, end det Menneske der aabent og ærligt erklærer at være vor Fjende .... En Djævel med en Helligs Kaabe paa er en af de simpleste og laveste Karakterer, De kan tænke Dem«.

Spørgsmaal og Problemer:

1. Diskuter Matt. 6: 6.
2. Hvad betyder Ordet Oprigtighed efter Deres Mening?
3. Hvad mener De ellers om den kendte Skribents Paastand i Indledningen.
4. Hvad mener De er det bedste Bevis paa Oprigtighed?
5. Vis at Oprigtighed er en af de første Betingelser for en god Karakter?
6. Hvad mener Brigham Young om dette Spørgsmaal?
7. Hvorledes kan man bedst opelske Oprigtighed?
8. Forklar Forskellen mellem et oprigtigt og et ikke oprigtigt Menneske?

MESTERENS TILGIVELSE.*

Tekst: Matt. 18: 21—35.

Hvor ofte vi end hører dette Emne behandlet, kan vi ikke høre det for ofte, for atter og atter bør vi paamindes om Betydningen det egentlig har for os selv at kunne tilgive, og naar vi kaster et Blik i den hellige Bog, Biblen, kan vi virkelig takke Herren, for de vidunderlige Lærdomme, som han har efterladt til vor Vejledning; og sidst men ikke mindst kan vi ikke være taknemmelige nok for det vidunderlige Eksempel, han gav, ved hvilket han viste enhver, at det virkelig var muligt at gøre, som han lærte.

Enhver, der læser disse Linier kender sikkert dette »alt andet kan jeg tilgive, men denne eller hin Forseelse er alligevel for meget, *det kan jeg aldrig tilgive eller glemme.*« Vi har sikkert erfaret det alle, men har vi endnu ikke forandret denne vor Tanke, lad os saa finde den henviste Tekst, som indleder denne Artikel, og lad os i Fællesskab

---

* Lektie for Senior- og Juniorklassen den 28. Juli 1935.

læse Matt. 6: 14, 15, thi saa er al Diskussion unødvendig. Vi behøver alle Herrens Barmhjertighed og Tilgivelse, og han er saa naadig at give os denne, om vi blot vil vise det samme Sindelag overfor vor Næste.

Det er sikkert unødvendigt at kommentere den ovennævnte Tekst eftersom den egentlig forklarer sig selv. Lignelsen er meget træffende og kan udmærket anvendes overfor os Mennesker i vor Tid, thi vi kan udmærket sidestilles med den Tjener, der først beder Herren om Tilgivelse og Barmhjertighed for den store Gæld (ca. 4000 Kr.), og som derefter er haard, og ubarmhjertig overfor sin Medtjener, som var ham 100 Denarer (ca, 65 Kr.) skyldig. — Vi, Mennesker, forventer roligt at Gud skal vise os Barmhjertighed og tilgive os vor store Skyld, vore Synder, men vi ønsker ikke en Gang at prøve at forstaa at tilgive vor Næste, som forholdsvis kun skylder (synder eller gør smaa Fejltagelser overfor) os en meget lille Brøkdel af hvad vi skylder Gud. Lad os da heller ikke glemme Moralen: Tilgiv altid alle. Læs Rom. 12:20 og l. Mos. 50:15-21 og bemærk de smukke Eksempler, vi der har faaet paa Tilgivelse og det maaske endnu vanskeligere: at betale ondt med Godt. — Herren har ogsaa i vor Tid paatalt Betydningen af dette i Pagtens Bog 64: 8-11.

Spørgsmaal og Problemer:

1. Fortæl under hvilke Forhold denne Lignelse var fortalt?
2. Vis at Uvillighed til at tilgive andre, vil kunde forhindre os i at faa Guds Tilgivelse?
3. Hvad menes der med at tilgive 70 Gange 7 Gange?
4. Forklar Citatet fra Rom. 12-20. — Følger De de Krav, der staar der?
5. Hvad er bemærkelsesværdigt ved 1. Mos. 50:15-21?
6. Diskuter Pagten Bog 64: 8-11.
7. I hvor stor Grad efterkommer De Befalingen at tilgive alle Mennesker?
8. Hvis De har noget imod et Medlem i Kirken, hvorledes ordner de dette?
9. Hvorledes faar De en Uoverensstemmelse ordnet med et Ikke-Medlem af Kirken?
10. Skulde De deltage i Nadveren, om ingen af disse er ordnet? — Hvorfor?
11. Hvorfor kunde De nyde Nadveren, om De har gort alt for at faa disse bilagt.

„MORMON"-KIRKENS KVINNER.

Av *Susan Yong Gates* og *Leah D. Widtsoe.*

MUSIKK.

Heller ikke poesiens tvilling-muse, musikken, blev forsømt av disse skjønnhetselskende »mormon«kvinner. Elizabeth Ann Whitney var en berømt Zions sanger i Kirtland, og de to Partridge-piker Emily og Eliza, Eliza R. Snow, og mange andre sang i de to kor og kvidret og sang de engelske folkesanger rundt deres arnesteder. I Nauvoo bragte fru Mary Pitchforth, en begavet engelsk musiker, sitt piano eller spinett (1842) til denne fjerne amerikanske utpost for å gi Zions døtre musikkundervisning. Brigham Young sendte sin datter Vilate (1841) til Salem, Mass., og til Boston for å studere »piano og sang«. Zina D. H. Young, Emmeline B. Wells og andre var sangere, og nogen spilte piano og gitar i disse fordums dager. De ledende pionerfamilier i Utah hadde pianoer, orgler, fioliner og trekkspill i sine hjem (1852—1862), og musikklærere blev alltid hilst velkommen i de nye samfund. Disse musikkinstrumenter blev trukket av okser 1000 engelske mil over slettene. Et folk, som hadde lyttet til Mendelsohn-Bartholdy på sine ensomme ferder mot det ukjente Vesten, som hadde hort Sterduss og Rossini, Händel og Hayden ifra Nauvoo-dagene og ned gjennem alle pionerdagene, må sies å ha vært et musikalsk årvåkent og levedyktig folk, og det har ikke gått tilbake med årene, snarere tvertimot.

Enhver by, landsby og bygd roser sig, og med rette, av sine musikere, primitive og uferdige, kanskje, med hensyn til utdannelse, men fullendt med hensyn til sjelfullt uttrykk, for hos oss er musikken en vesentlig del av det religiøse og hjemlige liv.

Nogen er også blitt professjonelle sangere, således f. eks. den uforlignelige sopransanger, fru Lavinia Triplett Careless (1864—79), som under sin manns, George Careless' (leder av tabernakelkoret) klassiske taktstokk nådde en hoide, som det

er undt få sangere å nå her eller andre steder. Hennes tolkning av de skjønne oratorier Messias, Elias og Skapelsen er uforglemmelig for alle, hvem det har vært forundt å høre henne.

Nogen av våre nyere sangere, som har fått nasjonal og internasjonal berømmelse er Emma Ramsey Morris, Florence Jeppesson Madsen, Frances Grant Bennett, Hazel Dawn, Nannie Tout, Romania Hyde Wooley, Margaret Lyman, Margaret Romaine og den velkjente koloratursopran Lucy Gates (Bowen). »Margaret Romaine« var nogen sesonger ved Metropolitan Opera House, New York, og »Hazel Dawn« gjorde stor lykke ved operetten. Lucy Lates' europæiske debut var som »Annchen« (Der Freischutz) i Berlins kongelige operahus og var primadonna ved det kongelige operahus i Cassel, da den siste krig brøt ut i Europa. Hun er en internasjonal kjent konsert- og operasanger idag.

Ute i wardene og i byene går der skarer av musikalske unge kvinner, hvorav mange er musikklærerinner, som skjenker det samfund, hvor de slår sig ned, langt mer enn begynnelsesgrunnene i den instrumentale eller vokale musikk. De skjenker livet tone og harmoni i sitt skjønneste uttrykk. Hvor sjelden de igrunnen helt ut fatter den glans og det lys, som deres enkle forsok formår å kaste over livet for alle deres omgivelser. Bare selve forsøket på frembringe musikk utvikler og opdrager både familie og samfund.

KUNST.

»Mormon«kvinnenes kunstneriske ydelser bestod som regel i haltende litterære forsøk og mer eller mindre primitiv kunst. Som en helhet har de dog passert de forskjellige stadier helt fra antimakassar, lappetepper, flettede matter, sirlige broderier, nupereller, hekling, knippling, kromolitografi, kinesisk maling, voks- og hårblomster og smykker, misjonsutstyr, og blev endelig sammen med sine amerikanske søstre mer eller mindre smittet av begeistringen for stålgravering, Turner

farve-overdådighet og meget annet ned til den moderne kubistgalskap.

Nogen få »mormoner« vilde vistnok blitt store kunstnere, dersom de bare kunde fått den fornødne utdannelse. Alle kvinner elsker skjønnhet, og i Utah finner vi den i naturens skiftende panorama av solbeskinnede fjelltopper, flammete akrer og enger, imponerende klipper og fjelltinder og styrtende, brusende elver. Hit op, til fjellets stillhet, drar familiene for en dag eller for en måned for å styrke de trette nerver i den store ensomhet.

Blant de kunstnerinner, som har fått nogen utdannelse for sine naturlige gaver, gjør fru Alice Merrill Horne sig mest bemerket. Ikke så meget på grunn av, hvad hun frembragte med sin pensel, men fordi hun stadig ivret imot den herskende likegyldighet og slovhet likeoverfor originale talenter og kunstneriske begavelser, og hun likefrem tvang lovgiverne og den store offentlighet til å stoppe, se og lytte til, når kunstnerne talte ut fra kanvas eller marmor. Det var hun, som i den lovgivende forsamling 1899 fikk satt igjennem den lov, at der skulde oprettes et permanent kunstinstitutt med et årlig fond, for at staten hvert år kunde kjøpe det prisbelonnede billede. Hun var på den tid medlem av den lovgivende forsamling og formann for kommisjonen for kunst og utdannelse. Instituttet blev bemyndiget til å avholde årlige utstillinger, gi forelesninger og utdele prisbelønninger og således utvikle almenhetens smak og samtidig opmuntre lokale talenter. Fru Horne utførte et så glimrende arbeide, at statens samling av malerier og skulpturer efter henne blev kalt »The Alice Art Collection« (Alices kunstsamling). Heller ikke har hennes interesse for disse ting blitt svekket med årene. En utstilling av tilfeldig besøkende kunstnere eller av nogen lokale kunstnere, alt dette har funnet en talsmann og venn i denne højt begavede kvinne. Hun laget et toårig studiekursus i kunst for kvinneforeningen i 1915—17 og skrev en fortryllende tekstbok for å illustrere sitt emne, »Devotees and Their

Shrines«. Denne tekstbok brukes i statskolene. Fru Horne er, som de fleste av våre kvinner, hustru og mor for en begavet familie.

Der er også mange andre kvinner, som djervt har hevdet »kunst for kunstens skyld« ved å fremelske en kultivert smak hos dette folk. Kvinner, møtre, alle kunstnere, gir verden sine dikt, tragedier, billeder og skulpturer i de levende skikkelser, som er dannet og fremsprunget av deres eget indre. Hvem vil nekte dem en plass i berømmelsens pantheon!

(Fortsættes.)

Jeg kjender kun en i den hele verden som kan bli sat som det første og eneste fuldkomne eksempel for oss at efterfølge, og det er Guds Enbaarne Søn.

Pres. Joseph F. Smith.

Vi kan hjelpe til med å løse vore egne smaa opgaver ved å holde Herrens befalinger, ved å være venlige mot hverandre, ved å ta hensyn til vår neste.

Pres. Charles W. Nibley.

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: ALMA L. PETERSEN, Priorvej 12, København F.

President for den norske Misjon: MILTON H. KNUDSEN, Wergelandsvei 7, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording A/S